

Genre

Inte bara formella särdrag

I kapitlet “Text in contexts, theorizing learning by looking at genre and activity”, diskuterar David R. Russel (2009) överföring av kunskap och olika pedagogiska strategier utifrån genre. Med referenser till nordamerikansk genreteori formas en definition som ger perspektiv för min studie.

Det som förenar en genre är inte bara några formella särdrag utan det handlar också om delade förväntningar hos en grupp av människor. Genre är sätt att känna igen och förutse hur vissa verktyg, i vissa typiska återkommande förutsättningar, kan komma att användas för att hjälpa deltagare att agera tillsammans på ett sätt som fyller sitt syfte.

(Russel 2009, 24 *min översättning*)

Med referenser till Bazerman och Schryer beskriver Russel (2009) genrer som former av livet, sätt att vara, ramar för social handling.

De är miljöer för lärande och undervisning. Betraktade som former av liv, är genrer och de aktivitetssystem som de använder, tillfälligt reglerade och stabiliserade, genom rutinemässigt användande av verktyg inom och mellan grupper. Alltså är kontext ett pågående utövande, inte en behållare för aktioner. Det individuella subjektets beteende är ständigt återskapat genom människors gemensamma specifika handlingar, så, genrer är endast tillfälligt stabiliserade ur den involverade gruppen/gruppernas synvinkel.

(Russel 2009, 24 *min översättning*)

Denna definition av en genre får mig att se hur tänkande kring dansgenre ofta definierar just innehåll och stil men att det inte alltid tas hänsyn till kontextens avgörande betydelse för definitionen. Russels precisering synliggör rörelser och förflyttning inom min praktiks särdrag, innebörden i genrepositionen och de frågor jag engagerar mig i. Den kan även synliggöra olika sätt att arbeta med folkdans som förekommer inom fältet och jag kan få ökad förståelse för vad mitt ansvar är för dessa. Russels definition av genre öppnar det relationella, tillfälliga subjektiva förhållningssättet, den placerar aktiviteten hos grupp och individ i fokus på ett sätt som lägger vikt vid handlingen, dansandet och undervisandet som process för granskning. Här finns handlingsutrymme och potential för tänkande och utveckling, här krackelerar en enhetlig förståelse av ett fält som folkdans i många olika betydelser beroende på kontext. I sin konklusion pekar Russel på hur användbart analys, av bland annat genre, kan

vara för att närma sig komplexitet av överföring. Sätt att granska till exempel genre för analys av undervisning och lärande som grund för praktiska initiativ för förändring (Russel 2009, 28). Jag ser hur beskrivningen av min praktik från en genreposition är komplex, svår att analysera men förhoppningsvis kan bidra till utveckling och förändring.

Russel, David R. 2009. "Text in contexts, theorizing learning by looking at genre and activity." I *Rethinking contexts for learning and teaching: communities, activities and networks*, redaktörer Richard Edwards, Gert Biesta, Mary Thorpe, 17-30. New York: Routledge.